

Sygn. akt III Ca 210/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SO Anna Hajda (spr.)

Sędzia SR (del.) Patrycja Reichel

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa (...) A. J., (...) Spółki Jawnej w Ż.

przeciwko M. N.

o zwolnienie zajętych przedmiotów spod egzekucji

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. akt I C 1032/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Żorach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Patrycja Reichel SSO Barbara Braziewicz SSO Anna Hajda

UZASADNIENIE

Powód D. A. J., (...) Spółka jawna w Ż., wniósł przeciwko pozwanej M. N. o zwolnienie ruchomości od egzekucji, a nadto o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 30 lipca 2013 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Mysłowicach K. S., z Kancelarii (...) w M. z siedzibą przy ulicy (...), dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się w posiadaniu (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ż.. Wśród zajętych przez komornika ruchomości znajdują się: barakowóz (wóz mieszkalny) oraz trzy kontenery biurowe, które stanowią własność powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że kwestionuje twierdzenia powódki, iż jest ona właścicielem zajętych rzeczy ruchomych będących przedmiotem postępowania.

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Żorach oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.417,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawą tej treści rozstrzygnięcia było ustalenie, że Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Mysłowicach K. S. z Kancelarii (...) w M., prowadzący postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzycielki M. N., pod sygnaturą akt Km 11463/13, dokonał w dniu 30 lipca 2013 roku zajęcia ruchomości, tj. barakowozu i trzech kontenerów biurowych, znajdujących się w posiadaniu Spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ż.. Zawiadomienie o zajęciu spornych ruchomości zostało doręczone do rąk pracownika upoważnionego do odbioru pism w imieniu powódki w dniu 12 sierpnia 2013 roku. Obecnie postępowanie egzekucyjne przekazane zostało do prowadzenia Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Żorach J. A. i toczy się pod sygnaturą akt Km 191/14.

Dokonując oceny zasadności roszczenia zważył Sąd Rejonowy, że zgodnie z art. 841 § 3 kpc powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Wobec zastosowanej konstrukcji prawnej zbadanie wskazanej kwestii formalnej nijako wyprzedza merytoryczną ocenę żądania, bowiem sam fakt uchybienia terminowi z art. 841 § 3 k.p.c. powoduje bezwzględną konieczność oddalenia powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności. W rozpatrywanym przypadku zachodzi uchybienie temu terminowi. Przyjmując za datę uzyskania przez powoda wiedzy o zajęciu ruchomości dzień 12 sierpnia 2013 roku, w którym odebrano zawiadomienie Komornika Sądowego K. S., prowadzącego postępowanie egzekucyjne z wniosku pozwanej M. N. przeciwko dłużnikowi Spółce (...) sp. z o.o. w Ż., w reakcji na zawiadomienie o zajęciu prawa w toku tego postępowania, miesięczny termin do wytoczenia powództwa upłynął w dniu 12 września 2013 roku. Powództwo zostało zaś wniesione 2 października 2013 roku. W tym stanie rzeczy z przyczyn formalnych powództwo musiało zostać oddalone. O kosztach postępowania orzeczono stosownie do dyspozycji art. 98 kpc.

Z wyżej wskazanym orzeczeniem nie zgodziła się strona powodowa wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w całości. Skarżący zarzucił: - sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, iż przedmiotowe powództwo zostało wniesione dnia 2 października 2013 roku, mimo iż powództwo zostało skutecznie wniesione dnia 9 września 2013 roku; - nierozpoznanie istoty przedmiotowej sprawy; - naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 kpc mające wpływ na wynik sprawy, polegające na braku wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego; - naruszenie przepisów postępowania tj. art. 841 kpc mające wpływ na wynik sprawy, polegające na przyjęciu, iż powód uchybił miesięcznemu terminowi do wniesienia powództwa ekscydencyjnego, mimo iż z zebranego materiału dowodowego wynika, że powód dochował niniejszego terminu; - naruszenie przepisów postępowania tj. art. 130² § 2 kpc, mające wpływ na wynik sprawy, polegające na błędnym ustaleniu prawidłowego terminu wniesienia pozwu na skutek uzupełnienia opłaty od pozwu. W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania oraz kosztów postępowania odwoławczego. Z tzw. ostrożności procesowej powód domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki musiała odnieść skutek.

Trafnie przywołał w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia Sąd Rejonowy dyspozycję art. 841 § 3 kpc, podnosząc, że zbadanie wskazanej w tym przepisie kwestii formalnej wyprzedza merytoryczną ocenę żądania. Uszła natomiast uwagi tego Sądu dyspozycja art. 130² par 2 kpc, stosownie do której w terminie tygodniowym od dnia

doręczenia zarządzenia o zwrocie pisma z przyczyn określonych w § 1 strona może uiścić brakującą opłatę. Jeżeli opłata została wniesiona we właściwej wysokości, pismo wywołuje skutek od daty pierwotnego wniesienia.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy zarządzenie o zwrocie pozwu, wydane w trybie art. 130² § 1 zostało doręczone powodowi w dniu 26 września 2013 roku (k.40 akt sprawy), zaś opłata sądowa od pozwu w prawidłowej wysokości została uiszczona przez powoda w dniu 2 października 2013 roku (k. 43 akt sprawy). Zatem stosownie do treści przywołanej powyżej normy prawnej przyjąć należy, że pozew został skutecznie wniesiony w dniu 9 września 2013 roku (k. 32 akt). W tej sytuacji – przy ustaleniu, że wiedzę o zajęciu ruchomości powód uzyskał w dniu 12 sierpnia 2013 roku – nie można podzielić stanowiska prezentowanego w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia o uchybieniu miesięcznemu terminowi do wniesienia powództwa w niniejszej sprawie. Powyższa, błędna konstatacja doprowadziła Sąd I instancji do nierozpoznania istoty sprawy, co z kolei skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi, z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego.

Dlatego orzeczono jak w sentencji wyroku, stosownie do dyspozycji art. 386 § 4 kpc.

Ponownie rozpoznając sprawę przeprowadzi Sąd Rejonowy postępowanie dowodowe w zawnioskowanym przez strony zakresie i stosownie do wyników tego postępowania wyda merytoryczne rozstrzygnięcie w sprawie.

SSR (del.) Patrycja Reichel SSO Barbara Braziewicz SSO Anna Hajda